

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8XCdo/10/2016
Identifikačné číslo spisu: 1412213812
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ladislav Górasz
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1412213812.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 6 C 214/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. decembra 2014 sp.zn. 5 Co 515/2014, 5 Co 516/2014, 5 Co 517/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom z 10. júna 2014, č.k. 6 C 214/2012-86 žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uplatňovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z. zamietol.

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 5. októbra 2012 č.k. 6 C 214/2012-8 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 8. júla 2014, č.k. 6 C 214/2012-116 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20 eur, pričom o výške poplatku rozhodol podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne rozsudkom zo 16. decembra 2014 sp.zn. 5 Co 515/2014, 5 Co 516/2014, 5 Co 517/2014 napadnutý rozsudok a uznesenia súdu prvého stupňa potvrdil, žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení sa stotožnil podľa § 219 ods. 2

O.s.p. s názorom súdu prvého stupňa uvedeného rozsudku, že žalobkyňa v konaní nepreukázala splnenie všetkých kumulatívnych podmienok ustanovených zákonom pre založenie objektívnej zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu v exekučnom konaní v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. V celom rozsahu sa stotožnil aj s napadnutými uzneseniami súdu prvého stupňa keď uviedol, že z hľadiska obsahového išlo v podanej žalobe aj o námietku zaujatosti; za správny označil tiež následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti a za podané odvolanie.

Uvedený rozsudok odvolacieho súdu v časti výroku, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 8. júla 2014, č.k. 6 C 214/2012-116 napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo v danom prípade sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.). tým, že jeho rozhodnutie je „absolútne“ prekvapivé, lebo popiera doterajšiu konštantnú judikatúru, žalobkyni bola v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. uložená poplatková povinnosť za odvolanie a tým jej bol spôsobený zásah do jej ústavného práva na súdnu ochranu, ktorý bližšie v dovolaní rozviedla.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 5 Cdo 284/2014, 5 Cdo 294/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 279/2014, 8 Cdo 305/2014, 8 Cdo 220/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.